

«Όχι κυρία μου, δεν καταλάβατε καλά...»

του Barikat

Ωρα 9.30. Πανεπιστημίου και Σίνα. Διάλογος μπροστά σε περιπολικό.

Μπάτσος Α: Ποιός Μουρίνιο ρε; Μετά τον Φέργκιουσον, μόνο ο Βενγκέρ. Μπάτσος Β: Ρε αυτός έχει να πάρει κούπα 20 χρόνια... Κυρία Α: Συγγνώμη, παιδιά... Μπάτσος Β: (Ενοχλημένος) Τι θέλετε κυρία μου; Κυρία: Τι γίνεται στην Ακαδημίας και έχει τόση αστυνομία και φωνές; Μπάτσος Β: Ήθελαν οι αναρχικοί να μπουν στη Νομική... Μπάτσος Α: ...να κάνουν καταλήψεις και επεισόδια, κυρία μου. Κυρία: Αναρχικοί; Εγώ κάτι νέα παιδιά είδα που τα χτυπήσατε για να μη μπουν στη Νομική. Μπάτσος Β: Όχι κυρία μου. Δεν χτύπησε κανέναν η αστυνομία. Κυρία: Μα το είδα το παιδί σας λέω, μέσα στα αίματα ήταν. Μπάτσος Α: Όχι κυρία μου, δεν καταλάβατε καλά...

Δεν έχουμε καταλάβει καλά, μάλλον. Θα φταίει το μίσος μας για τους θεσμούς και την ομαλότητα. Θα φταίει ίσως ότι δε μας έδωσαν ένα χέρι ξύλο στο σπίτι, στο σχολείο, στο πανεπιστήμιο ή στη δουλειά μας για να στρώσουμε. Θα φταίει ότι εκεί που η κυβέρνηση βλέπει στο πρόσωπο του Φορτσάκη τον Πρύτανη του μεγαλύτερου πανεπιστημιακού ιδρύματος στη χώρα, εμείς βλέπουμε ένα γραβατωμένο φασίστα που βάζει λουκέτο στη Νομική τις μέρες που τιμάται η μνήμη της αντιδικτατορικής εξέγερσης και παρατάσσει τα εγγόνια των ΕΣΑτζήδων για να τσακίσουν στο ξύλο τα τσογλάνια και τους προβοκάτορες της σύγχρονης εποχής.

Ίσως πάλι, εσείς δεν έχετε καταλάβει καλά. Δεν έχετε καταλάβει ότι αν και για πάνω από μια 20ετία έχετε βαλθεί να φτιάξετε το πανεπιστήμιο της αγοράς και να μετατρέψετε το μαζικό, δημόσιο και δημοκρατικό πανεπιστήμιο σε μια κλειστή κάστα παραγωγής χαρτογιακάδων και golden boys, το σχέδιο ακόμα κολλάει κάπου. Δεν έχετε ακόμα καταλάβει ότι αν και οι απόγονοι του Καλαμπόκα μπορούν να παίρνουν τις φοιτητικές εκλογές και να διαλύουν συλλόγους, το φοιτητικό κίνημα έχει ακόμα σφυγμό και πείσμα. Δεν έχετε καταλάβει ότι η πολιτική της πυγμής απέναντι σε νέους και νέες, όχι μόνο δεν τους κάνει να μασήσουν, αλλά τους δυναμώνει ακόμα περισσότερο γιατί πάντα το δίκιο είναι πιο ισχυρό από τον οποιοδήποτε φόβο. Θυμηθείτε το 2006-07, θυμηθείτε το Δεκέμβρη, θυμηθείτε τις Πλατείες.

Όσο για τον Πρύτανη Φορτσάκη, έχουμε μια μικρή υποσημείωση. Γνωρίζουμε ότι είναι γαλλοαναθρεμένος. Ίσως το είδωλο του να είναι αυτός που έδειξε πυγμή απέναντι στα εξεγερμένα θρασίμια του Μάη του '68, ο στρατηγός Ντε Γκόλ. Εμάς πάλι, μας θυμίζει έναν άλλο γαλονάτο. Ένα επίσης περήφανο τέκνο της τάξης των αστών. Τον Στρατάρχη Πεταίν.

Κύριε πρύτανη να σας το πούμε και στα γαλλικά, όπως το φώναζαν οι δικοί μας πρόγονοι στο Καρτιέ Λατέν:

«La liberté est le crime qui contient tous les crimes. C'est notre arme absolue.»

(Η ελευθερία είναι ένα έγκλημα που περιέχει όλα τα εγκλήματα. Είναι το απόλυτο όπλο μας)